

FARSKÁ RODINA

ROČNÍK VII. ČÍSLO 2. JÚL 2017

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVOVESKÝCH KATOLÍKOV

**„BOŽIA LÁSKA JE ROZLIATA
V NAŠICH SRDCIACH SKRZE
DUCHA SVÄTÉHO“**

DUCH SVÄTÝ
NEIMPROVIZUJE 3

DON
TITUS ZEMAN 4

HOVOR, PANE,
**TVOJ SLUHA
POČÚVA** 7

BOŽSKÝ ROZLIEVAČ

Máte radi tajomstvá? Ja áno, najmä ak sa týkajú niečoho pekného alebo radostne prekvapivého. Každé tajomstvo v sebe obsahuje niečo príťažlivé, lebo je v ňom ukrytá ľudská túžba po poznaní. Túžba objavovať a odhaľovať je hlboko vrytá v našej prirodzenosti.

DANIEL LYSÝ, šéfredaktor

Premýšľali ste už niekedy nad tajomstvom Boha ako Trojice? Priznám sa vám, že sa občas pristihnem, ako nad tým intenzívne špekulujem a možno mám chvíľu pocit, že som to už konečne pochopil. Potom však iba opäť zisťujem, že som na nič nové neprišiel. Napokon, nie je dôležité Boha pochopiť, dôležitejšie je milovať Ho celým srdcom.

Už sv. Augustín hovoril, že láska predpokladá troch: Milovaného, milujúceho a lásku, ktorá sa dáva. Myslím, že tým vystihol podstatu Božskej Trojice: Otec je ten, ktorý miluje svojho Syna, Ježiša. A Ježiš Mu túto Lásku opätuje v tak čistej a dokonalej harmónii, z ktorej vychádza osoba Ducha Svätého. Áno, každé naše prežehnanie či požehnanie hovorí o tomto tajomstve.

Mám však dojem, že práve osoba Ducha Svätého je pre nás z celej Trojice „najnepoznanejším“ tajomstvom. Možno rozumíme, že Boh je Otec, lebo poznáme analógiu vďaka pozemskému otcovi. Možno chápeme, že Boh je aj Syn, keďže sami sme synovia a dcéry. Ale čo alebo kto je Duch?

Ak by ste sa opýtali niektorého birmovanca, kto je Duch Svätý, asi by vám odpovedal, takto: „Tretia božská osoba“ (myslím, že aj my sami by sme odpovedali podobne). Ja sa ale obávam, že práve pri tomto často končíme. Božie slovo hovorí o Duchu Svätom omnoho dynamickejšie, napr. ako o Tešiteľovi, ktorý prináša radosť, ktorý zjavuje svetu pravdu a rozlieva Božiu lásku do nášho srdca. A my o ňom hovoríme, akoby bol len nejakou definíciou. No definície nedokážu nikdy prehovoríť k nášmu srdcu.

Duch Svätý je predovšetkým osobou, ktorá vychádza z hlbokého vzťahu Boha a prichádza k nám. Je Osobou, ktorá túži mať vzťah s každým človekom, túži po našom srdci, aby doň vlieval Božiu lásku. Nie je to úžasné?

Témou tohto čísla je úryvok z listu Rimanom, v ktorom sv. Pavol hovorí nie o Jeho definícii, ale o Jeho dynamike: „Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého“ (Rim 5, 5). Našou túžbou je zamyslieť sa spolu s vami, čo tieto slová znamenajú pre náš život, pre náš každodenný (ne)všedný život. •

TERMÍNY KURZOV PRÍPRAVY NA MANŽELSTVO V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI

Termíny kurzov: 15. - 17. september 2017
Miesto: Rehoľno-formačný dom pri Svätyni Božieho milosrdenstva
Viac info na www.domanzelstva.sk.

Marián Majzel

SPOLOČNE ZA ŽIVOT V NAŠEJ FARNOSTI

Modlitba pred nemocnicou/Marián Majzel

Srdečne pozývame manželov i celé rodiny na spoločnú adoráciu za rodiny našej farnosti, ktorá sa koná každú stredu po prvom piatku o 17.15 h vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie.

V dňoch od 25.3.2017 do 25.12.2017 prebieha v Spišskej Novej Vsi druhý ročník projektu 9 mesiacov za život. Ide o krátku modlitbovú prítomnosť na miestach, kde násilnou smrťou zomierajú nenarodené deti, teda kde sa vykonávajú potraty. Iniciatíva, ktorú podporila Konferencia biskupov Slovenska prebiehala v našej farnosti každý piatok po rannej sv. omši vo farskom kostole, pred gynekologickou ambulanciou na ulici Ing. Kožucha o 7.40 h a o 15.00 h pred nemocnicou. Veľmi pekne ďakujeme všetkým, ktorí sa zúčastňujú na stretnutiach a vytrvalou modlitbou prosia o zastavenie vykonávania interrupcií v našom meste. Viac o projekte na www.9mesiacovzazivot.sk.

Marián Majzel

DUCH SVÄTÝ

NEIMPROVIZUJE

Milí farníci, vstúpili sme do obdobia letných prázdnin. Hlavne pre „školopovinných“ bolo toto obdobie najviac očakávaným za posledné týždne. Žiaci a študenti odkladajú školské povinnosti a nastupuje „ťažký oddych“, zaslúžený relax, dva mesiace experimentovania, možno spoločná dovolenka s rodinou, turistika, tábory...

Prázdniny majú v sebe zvláštne čaro. V tomto čase sa totiž na každom rohu hromadia všelijaké pestré dobrodružstvá, získavajú sa skúsenosti, spoznávame nových ľudí, atď. Takto nejako vyzerajú prázdniny. Prázdniny od školy, od práce. Nie však prázdniny od Boha. Byť kresťanom znamená totiž vstúpiť do celoživotného dobrodružstva s Bohom – aj vďaka Duchu Svätému. Bez ohľadu na to, či je leto, alebo jeseň, zima, jar... je jedno, či vonku prší, sneží, alebo svieta slnko. Duch Svätý nepozná prázdniny. Svoje by nám vedel povedať Ježišovi učeníci. Oni predsa patrili medzi prvých, na ktorých zostúpil Duch Svätý. Dokonca apoštoli nezačali ohlasovať evanjelium skôr, než po prijatí Ducha Svätého.

Duch Svätý inšpiruje, motivuje, oživuje. Každý deň prežitý s Ním je zaručeným dobrodružstvom. Jeho dary – dary Ducha Svätého v nás – sú príčinou, že sa stáva-

me soľou zeme, svetlom sveta. Bez Ducha nemôžeme naplno objaviť krásu a hĺbku kresťanského života. Nemôžeme svedčiť o Bohu. Bez Ducha Svätého začíname improvizovať. Nemyslím si, že by improvizácia viery v štýle: „Čo prvé mi napadne, tak budem konať a žiť...“ bola výsledkom Ducha Svätého. Pretože vtedy to už nie je o Bohu, ale o nás. Nepýtame sa na Božiu vôľu a ani ju nehľadáme, ale presadzujeme si svoju vlastnú víziu.

Improvizácia je často zastieracím manévrom, ktorý chceme „prišiiť“ Duchu Svätému. Takto prežívaná kresťanská viera sa stáva rukojemníkom našej nálady. To znamená, že bez Ducha Svätého

**KAŽDÝ DEŇ PREŽITÝ
S NÍM JE ZARUČENÝM
DOBRODRUŽSTVOM.
JEHO DARY SÚ PRÍČINOU,
ŽE SA STÁVAME SOĽOU
ZEME, SVETLOM SVETA.**

TOMÁŠ LIESKOVSKÝ, kaplán

iba improvizujeme. Pripomeňme si preto slová Svätého Písma: „... Boh ostáva v nás a jeho láska v nás je dokonalá. A že ostávame v ňom a on v nás poznávame podľa toho, že nám dal zo svojho Ducha...“ (1Jn 4, 15-16). Pokiaľ teda netúžime mať prázdniny od Boha, musíme zanechať improvizáciu viery a neustále sa nechávať viesť jeho Duchom - Duchom Svätým.

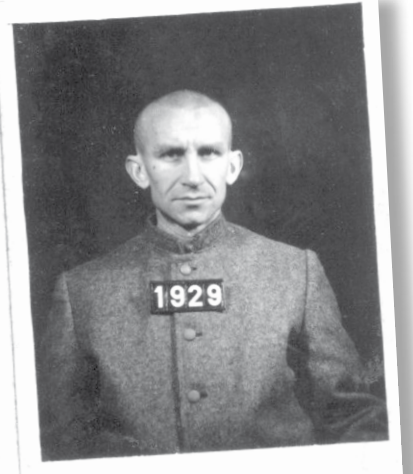
K letným prázdninám neodmysliteľne patrí slnko. Slnko je kľúčom k životu na Zemi. Bez neho by nebolo svetlo, teplo, potrava, počasie, dni, ročné obdobia, nebola by Zem, ako ju poznáme. Ku kresťanovi rovnako neodmysliteľne patrí Duch Svätý. On inšpiruje, motivuje, posväcuje a ponúka Božiu víziu nášho života. Bez neho by nám nebol jasný CIEĽ a CESTA, nehovoriac o viere, ktorú by sme iba improvizovali. Želám všetkým príjemné prázdniny. Nech Duch Svätý vedie naše kroky. •

DON TITUS ZEMAN

BUDÚCI SLOVENSKÝ BLAHOREČENÝ

V septembri 2017 bude Svätý Otec blahorečiť ďalšieho Slováka, saleziána TITUSA ZEMANA, človeka trpiaceho v časoch socializmu pre svoju vieru. Mnohí z nás už čítali jeho životný príbeh alebo počuli aj zaujímavé spomienky jemu blízkych ľudí. No niektorí Slováci sa pri počutí tohto mena zamyslia a skonštatujú, že o ňom nič nevedia. Kto to bol? Kedy a ako žil? Prečo trpel? Čo urobil?

LUCIA SMOLEJOVÁ

Väzeň Titus Zeman po prevezení do llavy, február 1952 / Zdroj: tituszeman.sk

Kto bol Titus Zeman?

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915 vo Vajnorochoch. Bol najstarší z desiatich detí Jána Zemana a Agneše, rodenej Grebečiovej. V detstve bol často chorý, v desiatich rokoch sa však na príhovor Panny Márie Sedembolestnej náhle uzdravil. Vtedy sa rozhodol stať kňazom.

Bol si vedomý, že v Šaštíne, kde sa rozhodol študovať, bude bez otca a mamy. Keď mu don Bokor pripomenul, že mamičku tu mať nebude, mladý Titus skonštatoval: „Prečo hovoríte, že tu nebudem mať mamičku? Áno, svoju pozemskú mamu tu nebudem mať, ale bude tu so mnou Panna Mária Pomocnica, ktorej som slúbil, že keď vyzdraviem, prídem za ňou. Tá ma bude opatrovať a ochraňovať. Ja sa nerozplačem, lebo tu budem mať svoju nebeskú mamičku.“ Vtedy don Bokor kapituloval a povedal: „S tým chlapcom sa nedá rozprávať. Nedá sa odhovoriť, ten chlapec je povolanej! Je to Božia vôľa, proti ktorej nemá zmysel bojovať!“ Gymnaziálne štúdium absolvoval

postupne v ústavoch saleziánov v Šaštíne, v Hronskom Svätom Beňadiku a vo Frištáku u Holešova, pričom polročné a koncoročné skúšky robil na Rímskokatolíckom reálnom gymnáziu v Kláštore pod Znievom. V tejto škole napokon zmaturoval. Ako saleziánsky asistent pôsobil v Hronskom Svätom Beňadiku a v Moravskej Ostrave. V roku **1932 zložil prvé rehoľné sľuby ako salezián.**

Teológiu začal študovať v roku 1937 v Ríme na Gregoriánskej univerzite a **neskôr pokračoval v Chieri pri Turíne.** Za kňaza bol **vysvätený kardinálom Mauriliom Fossatim 23. júna 1940.** Primície mal v rodných Vajnorochoch 4. augusta 1940.

Vrátil sa na Slovensko a začal pôsobiť v saleziánskom oratóriu v Bratislave. 1. júla 1941 bol ustanovený za kaplána vo farnosti Bratislava – Tehelné pole. Študoval však ďalej, a to chémiu a prírodopis na Prírodovedeckej fakulte a od roku 1943 učil na biskupskom gymnáziu v Trnave.

Saleziánsky kňaz a spoluväzeň Andrej Dermek spomína

„Počas vypočúvania, keď som ani po bitke nechcel priznať, čo mi turdili, odviedli ma do druhej miestnosti. Tu som odrazu uvidel vychudnutého Titusa so zakrvavenou tvárou. Osobnou konfrontáciou nás chceli donútiť k „priznaniu“ vymyslených skutočností. Chceli, aby sme sa vzájomne videli, ako sme dobití, a tým nám dokazovali, že sa nezastavia pred ničím.“

Zmena štátneho režimu

V roku 1946 žiadali komunisti, aby boli v školách z tried odstránené kríže. Titus Zeman sa ako profesor v Trnave postavil proti tomu rozhodnutiu a v dôsledku tohto postoja bol prepustený. V dramatickej situácii, kedy štátna moc zatvorila všetky kláštory a rehoľníkov internovali, súdili aj ponižovali, **Titus Zeman riskoval a zachraňoval...** Na jeseň 1950 dvakrát tajne sprevádzal bohoslovcov cez rieku Moravu a cez Rakúsko do Talianska. Tam mohli dokončiť štúdiá teológie a byť vysvätení za kňazov. Do života v slobode pomohol utiecť aj niektorým kňazom. Aké životné okolosti ho priviedli k takejto riskantnej a vlastný život ohrozujúcej činnosti?

Udalosti barbarskej noci z 13. na 14. apríla 1950, keď štátna moc obsadila kláštory a presunula rehoľníkov do sústreďovacích táborov, kruté zaobchádzanie so spolubratmi, s kňazmi aj rehoľníkmi, nepriaznivá – proticirkevná politika štátu, pomyslenie, čo je so spolubratmi a rozmyšľanie, ako im pomôcť, priviedli dona Titusa na myšlienku riskantných akcií v pohraničí. Začal rozmyšľať, ako ilegálne odvieť bohoslovcov do Turína, aby mohli dokončiť začaté štúdium. Navštívil dona Františka Revesa na fare v Brodskom a povedal mu, čo zamýšľa. Preskúmali terén pri rieke Morave, miesta, kde začínalo hraničné pásmo a kde by mohli byť brody. Napokon sa dohodli, že budú hľadať prevádzáčov.

V lete 2. júla 1950 navštívil dona Titusa v Šenkviaciach, kde pôsobil, don Ernest Macák a navrhol mu, aby odvádzal nedoštudovaných bohoslovcov a mladých spolubratov do zahraničia. Sám mu odporučil jedného z viacerých prevádzáčov. Don Titus hneď súhlasil. Prevádzáčom bol Jozef Macek, jeden z najkúsenejších na Slovensku. Don Titus sa stal organizáto-

rom riskantnej, nebezpečnej, no do slobody vedúcej činnosti.

Nebezpečenstvo a ohrozenie z prvých dvoch ciest neodradilo organizátorov pri príprave tretej cesty. Jozefa Maceka však zaistila rakúska polícia. Dona Titusa neopúšťala myšlienka previesť ďalšiu skupinu do Talianska. Kým čakal, kedy ho rakúska polícia prepustí, v sobotu a v nedeľu pravidelne kázal prostredníctvom rozhlasovej stanice Biela légia. Napriek tomu, že ani v marci 1951 nebol Jozef Macek ešte na slobode, predsa organizoval don Titus plánovanú tretiu výpravu.

Strata slobody a väznenie

V apríli 1951 zorganizoval tretíkrát tajný prechod, ktorý sa však väčšine zúčastnených nepodaril. Podmienky boli náročné.

V noci 7. apríla 1951 bola búrka a terén, ktorým skupina išla, bol rozbahnený. Don Titus poučil účastníkov výpravy, ako sa majú správať v lese aj pri rieke Morave. Náročná a zdĺhavá cesta mnohých unavila. Najmä starší kňazi nevládali takým terénom postupovať, zaostali. K rieke Morave prišli s viac ako trojhodinovým meškáním, bola rozvodnená. Asi piati utekajúci už chýbali. Medzi ľuďmi vznikol chaos napriek ubezpečeniam dona Titusa, že uvažovaný spôsob prechodu cez rieku je bezpečný. Niektorí kňazi, najmä neplavci, to fyzicky a psychicky nezvládli. Báli sa. Keďže už bolo nadržanom, mohlo sa stať, že sa nedostanú na druhú stranu za tmy. Don Titus zdôrazňoval, že za každú cenu treba prejsť na druhú stranu. Nakoniec sa rozhodli, že sa vrátia. Skupina sa rozpadla. Po rozchode boli utekajúci spozorovaní pohraničnými a postupne s pomocou armády a polície bolo zadržaných šestnásť z dvadsiaticich dvoch členov. **Don Titus Zeman bol spolu s takmer celou skupinou zatknutý, následne** obvinený, tak ako mnoho iných ľudí vtedy, zo špionáže a vlezrady.

Spomína herec Anton Baláž

„Otca Titusa zaraďujem medzi najvýznamnejšie osobnosti Slovenska. Osobne som sa s ním stretával v rokoch 1940–1944 v Bratislave v saleziánskom centre na Miletičovej ulici. Na tieto stretnutia mám nádherné spomienky. Správal sa ku mne ako druhý otec. Bol mojím duchovným otcom. Ráno som mu chodieval miništrovať. Poobede sme mávali spevácky alebo divadelný krúžok. Otec Titus bol dobrým organizátorom a pri divadelných hrách mal na starosti technickú stránku.“

Spomienky rodáčky Uršule Pilnej, rodenej Leškovej

„Bolo to 3. augusta 1940 a Matej pomáhal zväzať obilie, aj keď sa necítil dobre. Na spiatocnej ceste ho uložili do voza na snopy. Večer prišiel domov smutný a povedal: „Je mi zle, večerať nebudem. Idem si ľahnúť, aby som mohol ísť zajtra na veľkú slávnosť, na primície a svätú omšu dôstojného pána Titusa Zemana.“ Ráno nemohol vstať, ale premohol sa a obliekol do kroja. Bola som veľmi mrzutá: „Ako môžeš ísť, keď pľuješ krv?“ povedala som mu. Išli sme. Ja som ostala vzadu a Matej išiel až k oltáru. Po chvíli som videla, že Matej odišiel nabok a sadol si ... Keď sme prišli domov, nemohol obedovať, musel si ísť ľahnúť. Dohodli sme sa, že na druhý deň pôjde k lekárovi. Poobede po litániách malo byť novokňazské požehnanie a Matej znovu povedal: „Pôjdem na požehnanie.“ ... Ako ho dôstojný pán požehnal, záračne bol uzdravený... Chutilo mu jesť. Ráno vstal veselý, išiel do maštale, všetko robil ako dovtedy. Vôbec nebolo na ňom vidno, že ešte včera bol veľmi chorý. Je to svätá pravda.“

Don Titus spomínal na obdobie vypočúvania, mučenia a väzní: „Keď ma chytili, nastala pre mňa Krížová cesta. Najťažšie chvíle po fyzickej a psychickej stránke som prežíval vo vyšetrovacej väzbe. Trvala v podstate dva roky. Pod oknom cely som mal popravisiko. Denne ta privádzali ľudí. Počúval som strašné až neľudské výkriky a náreky – ešte aj tam ich mučili. Žil som v neustálom strachu, že v ktoromkoľvek okamihu sa otvoria dvere na mojej cele a vyvedú ma na popravisiko... aj z toho som takto ošedivel. Keď sa mám v mysli vrátiť k nepredstaviteľnému mučeniu pri vyšetrovaní, poviem ... úprimne, že sa ma zmocňuje strašná hrôza. Používali neľudské metódy bitia a trýznenia najvyššieho stupňa. Opakovane napríklad pri vypočúvaní prinášali vedro plné výkalov zo žumpy, ponorili mi doň hlavu a držali, kým som sa začal dusiť. Obrovské kopance do čelého tela, silné údery s nejakým predmetom, zaucha. Po jednom takomto údere som ohluchol.“

Prokurátor žiadal trest smrti, napokon dostal don Titus 25 rokov tvrdého väzenia bezpodmienečne, so stratou občianskych práv. Jeho obhajoba znela: „Vo svojom svedomí sa necítim vinný. Všetko, čo sa mi kladie za vinu, robil som z lásky k Cirkvi a osobitne z lásky k Saleziánskej spoločnosti, ktorej ďakujem za všetko, čím som. Cítil som povinnosť prevádzať „na západ“ kňazov, ktorým tu bolo znemožnené kňazské pôsobenie. Za zvláštne poslanie som pokladal pomáhať saleziánskym bohoslovcovi a mladým spolubratom odísť študovať do Turína a dokončiť bohoslovecké štúdiá, keď tu po zatvorení rehoľných domov sa nemohli stať kňazmi, čo bolo ich vrúcnu túžbou. Svedomie mi nič nevyčíta. Som spokojný.“

Podnet pre bl. Zdenku

Zaujímavosťou je, že vynesenie rozsudku nad donom Titusom a jeho spoločníkmi bolo podnetom pre rehoľnú sestru Zdenku (Cecíliu Schelingovú) a skupinu ľudí zo Štátnej nemocnice v Bratisla-

ve, aby sa pokúsili oslobodiť odsúdených z väznice Krajského súdu, ale, žiaľ, 29. februára ich všetkých zaistili...

K ÚČASTNÍKOM TRETEJ VÝPRAVY PATRIL AJ ANTON HLINKA SDB, 1926 -2011, RODÁK Z VALAŠSKEJ BELEJ, ZNÁMY PO NEŽNEJ REVOLÚCII SVOJIMI DUCHOVNÝMI PRÍHOVORMI V SLOVENSKEJ TELEVÍZII. PATRIL K NIEKOĽKÝM ŠŤASTLIVCOM TRETEJ VÝPRAVY, KTORÝM SA VTEDY PODARILLO Z ČESKOSLOVENSKA UJŠŤ. A PATRÍ K NIM AJ EŠTE ŽIJÚCI ALOJZ PESTÚN SDB, RODÁK ZO ŠULEKOVA, OKR. TRNAVA.

Vo väzení strávil **don Titus Zeman trinásť rokov, ťažko mučený, zosmiešňovaný a ponižovaný**. Aj on patril k jáchymovským väzňom, ktorí museli manuálne drviť rádioaktívny urán. V posudku, ktorý bol vypracovaný v marci 1956 v Jáchymove na dona Titusa, by sme sa dočítali: ... „Jeho postoj k práci bol veľmi dobrý a z tejto stránky bolo na neho spoľahnutie. Pracoval v kolektíve, ktorý sa radil na

tunajšom NPT medzi najlepšie. Jeho pracovné výkony boli vždy vysoko nad 100 %! Jeho postoj k dnešnému ľudovodemokratickému zriadeniu je však úplne záporný a nijako to netají. Uložený trest pokladá za nespravodlivý a neúmerne vysoký. Dennú tlač odoberá a číta, no nečerpá z nej na svoju prevýchovu“...

Podmienečné prepustenie

Po uplynutí polovice trestu sa don Titus rozhodol požiadať o podmienečné prepustenie na slobodu. V marci 1964 mu dali podpísať prehlásenie o mlčanlivosti a na druhý deň ráno prebehlo na Okresnom súde v Jičíne súdne pojednávanie. Tu prijali uznesenie, že Titus Zeman je podmienečne prepustený z väzenia, ale celkovú dĺžku trestu mu neskrátili. Takmer po trinástich rokoch väzenia - 10. marca 1964 doobeda - bol don Titus s podlomným zdravým podmienečne prepustený na slobodu, na skúšobnú dobu sedem rokov. Pracoval ako skladník, postupne však získal povolenie slúžiť sväte omše aj svedeať. Veľakrát od nedočkavosti ani neraňajkoval a utekal do svednice, aby nikto nemusel na neho čakať. Hovorieval: „Ja musím čakať na hriešnika a nie hriešnik na mňa.“

Smrť na následky mučenia a väzenia

Don Titus Zeman **zomrel 8. januára 1969 na následky mučenia a väzenia**. V roku 1991 bol rehabilitovaný a vyhlásený za nevinného. Saleziáni don Bosca začali v roku 2010 proces jeho blahorečenia, ktorý sa bude konať v Bratislave 30. septembra 2017. **Bohu vďaka!**

Viac informácií o blahorečení nájdete na

TITUS ZEMAN
MUČENÍK ZA DUCHOVNÉ POVOLANIA
www.tituszeman.sk

HOVOR, PANE, TVOJ SLUHA POČÚVA

Misie a misionári sú dôkazom, že Pán sa skutočne stará o tento svet. Pozýva ohlasovateľov z krajín, ktoré sú tisícky kilometrov vzdialené od ich rodísk, aby išli a ohlasovali zvesť o úžasnom Bohu – Spasiteľovi tým, ktorí o ňom ešte nepočuli. Aj náš rodák, farník, kňaz, ThDr. Vladimír Dzurenda, PhD. začul toto pozvanie a odpovedal svojím „fiat“. Druhou domovinou sa mu stal ďaleký Kazachstan. Tu je jeho príbeh...

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Vyrastal si v našej farnosti, na Spiši. Ako si na to spomínaš?

Najprv by som rád povedal, že som Pánovi veľmi vďačný za to, že som mohol vyrastať vo farnosti Spišská Nová Ves. Rád si spomínam na nedelne sväté omše pre deti v Malom kostole (ešte za „hlbokej totality“), miništrovanie, stretávanie sa chlapcov s kaplánmi a tajnými saleziánmi, ktorí pôsobili v našom meste, tiež na mládežnícky spevokol, hnutie Svetlo-Život (Oáza), spoločenstvo Vinica a bežný život vo farnosti. Formoval nás život farského spoločenstva a denná účasť na svätých omšiach.

Uvedomujem si tiež, že Spiš je veľmi svojrázny región. Stáročia tu žili pohromade rôzne národnosti. Bol tu vplyv Poľska, Maďarska, Rakúska i Česka a cez Rusínov aj vplyv Východu. Boli tu Židia a Rómovia. Možno aj preto sú momentálne v Kazachstane štyria kňazi – Slováci a všetci sú zo Spiša. Mne osobne veľmi pomohlo aj naše nárečie, aby som si rýchlo osvojil ruský jazyk.

Tvoja rodina je pre teba istotne pevným zázemím...

Narodil som sa v katolíckej rodine. Mám dve sestry a dvoch bratov, ja

som najstarší. Môj otec pochádza z Lubice a mama z Vítkoviec, farnosť Spišský Hrušov. Do mojich štrnástich rokov sme bývali na sídlisku Tarča, potom sme sa presťahovali na Ferčekovce. Rodičia ma podporovali v mojom rozhodnutí a dávali mi plnú slobodu, akú cestu si vyberiem. Môj dedo z matkovej strany (pochádzal zo Spišského Hrhova) sníval o tom, že raz bude mať v rodine kňaza a predpokladám, že sa za to aj s mojou babkou modlil. Jeho sestra bola rehoľnou sestrou a žila v Maďarsku. Som Bohu vďačný za moju rodinu.

A čo tvoje štúdiá?

Študoval som na gymnáziu v našom meste. Maturoval som tesne pred „Nežnou revolúciou“. (V prvom ročníku som na polročnom vysvedčení z ruštiny „sčytil“ trojku a asi som jediný z triedy, kto tento jazyk v živote využil... Boh má zmysel pre humor!) Bol som necelé dva roky na vojne v Košiciach a potom som šesť rokov študoval v kňazskom seminári v Spišskej Kapitule. Počas prvých rokov kňazstva som na Trnavskej univerzite absolvoval doplnkové štúdium „Pastorácia mládeže“, potom v spolupráci s Katolíckou univerzitou v Lubline aj li-

ThDr. Vladimír Dzurenda, PhD.

cenciát a neskôr som obhájil doktorát z Pastorálnej teológie. Mojimi záľubami sú gitara, príroda, rybačka a technika.

Ako sa rodilo tvoje povolanie ku kňazstvu?

O kňazskej službe som rozmyšľal už v detstve, neskôr som sa tomu istý čas bránil. Na konci gymnázia som ale bol otvorený pre všetky možnosti. Odovzdával som to v modlitbe a rozlišoval som. Aj preto som šiel najprv na základnú vojenskú službu, a až na vojne som dospel k rozhodnutiu ísť do seminára, kde pokračoval môj čas rozlišovania. Počas seminára mi veľmi pomohla skúsenosť v Oázovom spoločenstve a skúsenosť Obnovy v Duchu Svätom. Videl som život, ktorý sa rozlieval v Cirkvi a zasahoval všetky generácie, no hlavne mládež.

Kde si doteraz pôsobil a ako spomínaš na svoje pôsobiská?

Každé miesto vnímam ako veľmi požehnaný čas. V tom čase sme boli kaplánmi veľmi krátko. Pôsobil som ako kaplán niečo vyše roka v Kežmarku, potom som ako správca farnosti skoro dva roky slúžil v Hnilci. V roku 2000 sme v Spiš-

Misionár Vladimír Dzurenda počas slávnosti 1. sv. prijímania v Kazachstane / osobný archív

skej Belej otvorili Diecéznu animátorskú školu, o ktorej sme snívali predchádzajúce roky. Boli to štyri veľmi požehnané roky. V roku 2004 som prvý raz išiel na misie do Kazachstanu, do mesta Karaganda, ktoré je približne v strede tejto veľkej krajiny. Bola to úplne nová skúsenosť. Po troch rokoch som sa vrátil na Slovensko, do Važca, kde som päť rokov pôsobil v Diecéznom centre mládeže a spravoval túto malú farnosť na hornom Liptove. Od roku 2012 som znova v Karagande, vo farnosti sv. Jozefa, počas komunizmu jedinej farnosti v centrálnom Kazachstane.

Pôsobenie vo farnosti Spišská Belá bolo spojené so vznikom a fungovaním Diecéznej animátorskej školy. Ako hodnotíš túto fázu tvojho života?

Farnosť Spišská Belá je veľmi živá. Za štyri roky intenzívnej služby sme toho s kaplánom Pavlom Hucíkom zažili veľmi veľa pekného. Videl som, ako môžu kňazi so „živými“ (angažovanými) laikmi žiť vo vzájomnej úcte, spolupráci a navzájom sa dopĺňať. Samozrejme, bol to výsledok dlhšej histórie. Viacerí far-

níci trpeli za vieru, pôsobili tu verbiisti, existovali živé spoločenstvá laikov. Diecéznu animátorskú školu (DAŠ) sme s podporou otca biskupa Františka Tondru spustili práve v jubilejnom roku 2000. Nemala za úlohu poskytnúť teologické vzdelanie (to je úloha teologických fakúlt), ale za dva roky umožniť hlbšie prežiť kresťanskú iniciáciu, uvedenie do kresťanského života. Jednotlivé evanjelizačné a formačné témy mali sprostredkovať skúsenosť života s Bohom a skúsenosť živého spoločenstva Cirkvi a formovať k službe hlavne vo farnostiach. Som presvedčený, že absolventi animátorských škôl sú nádejou pre budúcnosť cirkvi na Slovensku.

Ako si sa dostal na misie do Kazachstanu?

Túžba ísť do Kazachstanu sa zrodila ešte v seminári. Do srdca som dostal lásku k tejto krajine, aj keď som ju poznal veľmi málo. V tom čase navštívil seminár biskup z Kazachstanu. Neskôr som čítal, že kardinál Tomko ešte ako prefekt Kongregácie pre evanjelizáciu národov, sa v jednom rozhovore vyjadril, že je to kľúčová krajina

pre evanjelizáciu v strednej Ázii. Okrem toho Kazachstan hraničí s Čínou. A tak som už ako kňaz sedem rokov čakal na možnosť ísť slúžiť do neznámeho Kazachstanu. Predo mnou tam už viacero rokov pracovali zo Slovenska Školské sestry sv. Františka a tesne pred mojím príchodom aj laici z misijnej školy a spoločenstva Rieka života z Podolíňa.

Ako vyzerá tvoja misia - pôsobenie v Kazachstane?

Pôsobenie vo farnosti v Karagande vyzerá podobne ako na Slovensku. V nedeľu mám dve sväté omše, pred ktorými svedčám a po nich idem na chvíľu do čajovne, kde sa stretávajú farníci, sestry a dobrovoľníci pri stoloch a spolu rozprávajú. Potom nasleduje katechéza pre dospelých, kde môžu prísť všetci záujemcovia, ale hlavne tí, ktorí sa minimálne jeden rok chystajú k prijatiu krstu, k prvej svätej spovedi a prijímaniu. V nedeľu majú reholné sestry katechézu pre viaceré skupiny detí podľa veku. Podvečer máme evanjelizačné stretnutia kurzu Alfa alebo „bežia“ stretnutia mládeže. Tu intenzívne pomáhajú laici – dobrovoľníci zo Slovenska.

Dvakrát do mesiaca máme stretnutie malých skupín, raz do mesiaca stretnutie mužov a stretnutie žien. Okrem toho vo farnosti počas roka prebieha mnoho ďalších podujatí, kurzov a rekolekcií a pôsobí tu mnoho rokov hnutie Neokatechumenát.

To, čo je pre nás výzvou, je evanjelizácia - ako sa dostať k tým, ktorí neveria, alebo sú vlažní. A potom je tu miestne obyvateľstvo – Kazachši, ktorým sa nám, katolíkom, nie veľmi darí ohlasovať evanjelium.

Za posledný mesiac tu ale nezávisle od seba prišli dve ženy aj so známymi, že mali sen, aby zašli do nášho kostola pomodliť sa. Rozprával som s nimi, vysvetľoval, potom sa pomodlili, zapálili sviečky. Nakoniec som im ponúkol modlitbu za nich a dal im požehnanie. Uvidíme, ako to pôjde ďalej. S tímom sa osem mesiacov skoro každý deň schádzame na modlitbu za obnovu, oži-

venie a prebudenie v našej farnosti a v našom meste.

Ako prežívaš svoje kňazstvo?

Dvadsať rokov ubehlo veľmi rýchlo. Teším sa, že môžem patriť Ježišovi, a že mu môžem slúžiť. Keď sa obzriem dozadu, som vďačný, že som mohol byť pri tom, ako pôsobil na miestach, kde som slúžil. Postupne sa stávam duchovným otcom, aj keď si uvedomujem svoje slabosti. Objavujem radosť z hlásania evanjelia, slúženia Eucharistie a sviatostí i z toho, že sa môžem modliť za ľudí, žehnať ich a sprevádzať na ceste k Bohu.

Čo považuješ za svoje úspechy/ neúspechy?

Úspechy? ...keď som bol s Ním (Ježišom) a poslúchal som vnuknutia Ducha Svätého, videl som konať Božiu milosť. Neúspechy? ...keď som bol príliš zamestnaný materiál- nymi vecami, ktoré síce boli súčasťou kňazskej služby, ale odvádzali od každodenného blízkeho vzá- hu s Pánom. A niekedy ma strach a nedôvera brzdili urobiť viac. Určite som mohol pre Božie kráľovstvo urobiť viac. Ale to už patrí do oblas- ti pokánia a Božieho milosrdenstva.

Ako sa staráš o prehlbovanie živo- ta s Bohom?

Predovšetkým čítaním Božieho slo- va, dobrej knihy, počúvaním kázni, chvíľami tšienia a modlitby, po- tom účasťou na duchovných obno- vách a duchovných cvičeniach.

Kde čerpáš sily – ako oddychuješ?

To, že aj kňaz potrebuje oddych a načerpať duševné aj duchovné sily som pocítil hlavne v Spišskej Belej. V tom čase som sa rozhodol využiť trochu znalostí z tínedžer- ských rokov a zaoštaral som si rybársky lístok. Chodili sme s ľuď- mi z tímu z fary do prírody k vode a mali sme dobrý čas pre oddych. Inokedy som navštevoval známych kňazov. Potrebujem jednoducho zmeniť prostredie a odísť od ľudí.

Ako sa stať autentickjším kresťanom?

Byť kresťanom znamená byť uče-

níkom Ježiša Krista, mať s ním osobný vzťah.

Ktoré modlitby máš rád?

Mám rád spontánnu modlitbu s čítaním Božieho slova, zotrúvanie v Božej blízkosti, spoločnú modlitbu chvál, samozrejme modlitbu litur- gie hodín a najvyššiu formu mod- litby – svätú omšu.

Ktorí svätci sú pre Teba inšpirá- ciou? Máš obľúbeného svätca?

Sú nimi sv. apoštol Pavol, Barna- bás, svätí Cyril a Metod, Panna Má- ria a sv. Jozef. Obľúbený svätý? To sa mení s obdobím, ktoré prežívam.

Bol si svedkom zázrakov? Ak áno, akých?

Ponajprv sú to obrátenia ľudí. Na- príklad v Spišskej Belej bola sku- pinka chlapcov – narkomanov, ktorí sa obrátili a prišli naspäť do Cirkvi ako obrátení kresťania. Zo spoločenstva mladých vyšlo nie-

---

KATOLÍCI SA NA ÚZEMIE KAZACHSTANU DOSTALI VĎAKA STALINSKÝM DEPORTÁCIÁM. V 30-TYCH ROKOCH A V ĎALŠÍCH DVOCH DESAŤROČIACH TU BOLI NÁSILNE VYVLEČENÍ ZO SOVIETSKEHO ZVÄZU: NEMCI, POLIACI, LITOVCI, UKRAJINCI – GRÉCKOKATOLÍCI A ĎALŠÍ. NESKÔR TU PRICHÁDZALI ĽUDIA AJ ZA PRÁCOU. VERIACI SA ROKY STRETÁVALI PO DOMOCH TAJNE. SLŮŽILI IM KŇAZI, KTORÝCH PREPUSTILI Z VÄZENIA. V ROKU 1977 KOMUNISTICKÉ ÚRADY PO ROKOCH SNAŽENIA A PODPISOVÝCH AKCIÁCH POVOLILI V KARAGANDE ZRIADENIE FARNOSTI. PRVÁ SV. OMŠA BOLA SLŮŽENÁ NA SVIATOK SV. JOZEFA, EŠTE V ZEMĽANKE, NA MIESTE, KDE TERAZ STOJÍ KOSTOL. VERIACI V TOM VIDELI ZNAK, ŽE PRÁVE NA PRÍHOVOR TOHTO SVÄTÉHO DOSTALI POVOLENIE.

koľko lídrov spoločenstiev, ktorí pôsobia na rôznych miestach na Slovensku, tiež niekoľko schop- ných hudobníkov, ktorí vedú mod- litbové stretnutia chvál. Tiež jeden pár sa po mnohých rokoch spolu- žitia zosobášil v kostole a potom sa im narodilo prvé dieťa. Animá- torská škola, misie... Mohol by som pokračovať dlhým zoznamom, ale na to nie je priestor.

Ako rozlišuješ Božiu vôľu od svojej?

Používam asi takýto postup: Čo ho- vorí zdravý rozum? Je to v súlade s Božím slovom a učením Cirkvi? Čo hovoria predstavení? Čo na to hovoria moji priatelia vo viere? Sú dvere otvorené, alebo zavreté? Pri- náša mi to dlhodobý pokoj do srd- ca? Aké ovocie to prináša, alebo prinesie? Keď sa spätne obzriem, jasnejšie vidím, kedy v tom bol Pán a kedy nie. Niekedy sa učíme aj cez omyly a chyby.

Máš nejaké nesplnené túžby? Čo by si ešte rád?

Túžim vidieť v Kazachstane ako sa farnosti stávajú miestom, kde sa ľudia môžu stretnúť so živým Bohom a spoločenstvom kresťa- nov, u ktorých môžu zažiť prijatie a lásku. Tiež to, aby každý člen miestnej cirkvi niesol zodpoved- nosť za spásu ľudí, ktorí žijú na území farnosti a svedčil o zmŕt- vychvstalom Kristovi. Chcem vi- dieť na Slovensku živé farnosti – spoločenstvá spoločenstiev, kde kňazi spolupracujú s laikmi i za- svätenými na budovaní Božieho kráľovstva a obnove spoločnosti. Tiež zažiť obnovu kňazov, ku kto- rej volá terajší svätý otec Fran- tišek, aby sme boli skutočnými pastiermi, aby sme neboli zne- chutení situáciou, ale boli plní nádeje a hľadania, čo v tomto čase Duch hovorí Cirkvi, a tiež odváž- ne plnili Pánovu vôľu.

V mene čitateľov úprimne ďaku- jem za rozhovor a osobne ďakujem za dielo Diecéznej animátorskej školy, kde sa, okrem iných, zrodila i túžba vydávať náš farský časopis. Nech Ťa Pán požehnáva! •

HLBINA DUŠE MUŽA (1. časť)

Niekedy si moji priatelia – muži – povzdychnú so slovami: „Ach, ženy sú tajomstvo.“ Ja k tomu ešte zvyknem pridať, že najväčším tajomstvom pre muža je „ženská kabelka“ – je to nekonečný priestor, kde je takmer všetko. Ale je to tiež miesto, v ktorom sú muži totálne dezorientovaní. © V každom prípade pokojne môžeme povedať, že my, muži, tiež nie sme výnimkou. Sme takisto tajomstvom pre ženy a niekedy možno aj pre seba samých.

DANIEL LYSÝ

Momentálne vôbec neviem, čo napísať. Viem, že hovoriť o mužskom srdci je dosť zložité, dokonca aj keď ste muž... možno práve preto. Ako som už spomenul, keď my, muži, hovoríme o ženách, často skončíme tým, že ich správanie, konanie, rozhodovanie označujeme ako „druh“ tajomstva. Neriešime to, sú to jednoducho ženy a sú úplne iné ako my. Je to tak dobré, nemusíme nad tým uvažovať, v podstate nám to vyhovuje. Keď však chceme hovoriť o srdci muža, zrazu akoby sme vstúpili na zakázané územie. Nemusíme prejsť veľa cesty a hneď sa nachádzame pred značkou s nápisom STOP.

Neviem, či je to kultúrou, zvykmi alebo spoločenskými očakávaniami, ale o srdci mužov, o ich prežívaní a pocitoch sa u nás nezvykne hovoriť. Aspoň nie často.

RANY MUŽSKÉHO SRDCA

My muži sme majstrami v potláčaní. Ak nám niekto v živote uštedrí tvrdú ranu, väčšinou reagujeme hnevom a potláčaním. Niežeby hnev nebol normálnym prejavom v takejto situácii, avšak problém je práve v našom potláčaní. Vyhlásenia typu „už nikdy nebudem nikomu veriť“ alebo „už nikdy nikomu nedovoliť, aby...“ sú typickým sprievodcom potlačovania a neprijatia nášho zranenia. Spomínam si na istý príbeh o bohoslovcovi, ktorý mal problém so svojimi nadriadenými a kvôli tomu sa chystal opustiť seminár. Na jednej duchovnej obnove, keď o tom roz-

prával svoju duchovnému vodcovi, zrazu mu kňaz povedal: „Povedz mi niečo o svojom otcovi.“ Vyšlo najavo, že mama mu zomrela ešte v detstve a otec bol vojak z povolania. Zvykol ho občas poriadne zmlátiť a vždy ho porovnával so staršími súrodencami. Keď im po čase v škole vymenili učiteľku matematiky, z nenávideného predmetu sa zrazu stala najobľúbenejšia činnosť. A keď zo školy priniesol prvú jednotku z písomky a ukázal ju otcovi, ten len zamrmľal, že určite to aj tak len od niekoho odpísal. Bohoslovcovi zrazu začali tiecť slzy a kňaz mu povedal, aby skúsil vyjadriť, čo vtedy cítil, čo by v tej chvíli najradšej povedal otcovi: „Otec, ty si ma teraz zabil.“ Kňaza v tej chvíli zamrazilo. Uvedomil si, že bohoslovec hovorí tvrdú pravdu. Táto rana sprevádzala tohto bohoslovca celým životom až do tejto chvíle. V ten deň prvýkrát z hĺbky srdca odpustil svojmu otcovi, odprosil predstavených a jeho srdce opäť po rokoch ožilo.

Neviem, ako ste na tom vy, ale myslím, že všetci si odnášame rany zo života, od našich blízkych alebo od cudzích. A možno je tu čas, aby sme sa konečne zamysleli nad tým, ako zvykneme reagovať, aké vyhlásenia robíme v takejto chvíli vo svojom vnútri. To všetko má obrovský dopad na naše správanie a reagovanie v súčasnosti. A ak máme vo svojom srdci rany, ktoré neboli uzdravené (hoci sme sa na nich snažili zabudnúť alebo potlačiť), nikdy nebudeme úplne slobodní a šťastní.

Všetci bez rozdielu potrebujeme uzdravenie a jediný, kto môže uzdraviť naše rany, našu mužskosť a naše srdce, je náš milosrdný Otec. Nechcem ponúkať žiadne skratky, žiadne lacné riešenia. Uzdravovanie je proces a väčšinou trvá istú dobu. Všetci dobre vieme, ako ťažko sa žije s vonkajšími zraneniami. O čo skôr potom potrebujeme uzdraviť naše vnútro. Začiatok cesty uzdravenia začína tam, kde dokážeme v pravde priznať, že sme zranení a že potrebujeme prosieť o uzdravenie. A či sú naše rany staré alebo hlboké, či pochádzajú z odmietnutia iných, z nedostatku lásky, z nezáujmu zo strany najbližších, Boh o nich vie. On dokonale pozná naše srdce i celý náš životný príbeh.

Ak nájdeme v sebe odvahu, skúsme Mu dnes povedať čosi ako toto: „Otec, ďakujem ti, že ma miluješ a prijímaš takeého, aký som. Ďakujem ti, že si stále so mnou a dávaš môjmu životu zmysel. Dnes ti odovzdávam svoje srdce, celé moje vnútro a každý deň môjho života. Ty vieš, čo všetko sa v ňom udialo a vieš aj o tom, čo zranilo moje srdce. Poznáš každé utrpenie, ktoré aj dnes na mňa dolieha a vieš o každej neláske zo strany iných, ktorou som poznačený. Prosím ťa, uzdrav moje rany, vezmi každú bolesť, neodpusťenie, každú tvrdosť a necitlivosť z môjho srdca. Vlej do mňa svoju Lásku, svojho Ducha, aby priniesol pokoj môjmu životu a aby som mohol prinášať tvoj pokoj všade a všetkým, ku ktorým ma pošleš.“

(pokračovanie v ďalšom čísle)

„KTO VLASTNE SI, DUCH SVÄTÝ?“

Veľmi ma oslovujú myšlienky o Duchu Svätom, ktoré pochádzajú od starobylých kresťanských spisovateľov a svätých prvých storočí Cirkvi. Ich prirovnania pomáhajú často lepšie pochopiť podstatu.

Hostinský a nežná matka

Určite poznáte podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi, ktorý našiel dobytého človeka na ceste. Nemohol ho len tak obísť, ale vymyl mu rany, vzal ho so sebou a odovzdal hostinskému, aby sa o neho dobre postaral. Tento obraz používa sv. Irenej, biskup z 2. storočia, keď hovorí, že Duch Svätý je dobrý hostinský, ktorému Ježiš, milosrdný Samaritán, zveril do opatery ubolené ľudstvo, kým sa nevráti. Inými slovami hovorí o tom, čo Ježiš povedal apoštolom v Jánovom evanjeliu krátko pred umučeníím, že ich nechá ako siroty a že je pre nich lepšie, ak odíde, aby mohol prísť Tešiteľ.

Hlas volajúci ABBA, Otče!

Keď hovorí o Duchu Svätom sv. Pavol, viac sa zameriava nie na to, kým Duch Svätý je, ale najmä na to, čo robí. Jednou z najdôležitejších vecí, ktoré apoštol viackrát zvyrazňuje, je, že Duch Svätý nám neustále pripomína a dosvedčuje, že sme Boží synovia a dcéry. Zvláštne, nie? Vyzerá to ako samozrejma vec a pritom nič nové. No nezdá sa aj vám, že tento svet sa nás z každej strany usiluje presvedčiť, že sme iba „lacná pracovná sila“ alebo že sme „tuctový produkt“ dnešnej kultúry a spoločnosti?

Pamätáte sa, ako znela prvá veľa, ktorú položil diabol Ježišovi pri pokúšaní na púšti? Začalo to týmito slovami: „Ak si Boží Syn...“ Nevie, akú máte skúsenosť vy, ale

Trojica / internet

ja mám pocit, akoby v mojom živote nebolo dňa, keď sa ma podnety a okolnosti života nepokúšajú presvedčiť, že som „sirota.“ Hlasy ako *ostal si sám, nezvládneš to, nikdy to nedokážeš, nikto ti nerozumie* alebo na druhej strane *nikoho nepotrebuješ, nikomu nedôveruj, ver svojim schopnostiam*,... nás sprevádzajú na každom kroku a usilujú sa otráviť naše srdce. Tieto hlasy sú veľmi rafinované a veľmi ľahko im podľehame. Niet divu, že toľko ľudí sa v dnešnom svete cíti opustených, stratených a nepotrebných.

Dobrou správou je, že Tešiteľ nám v tom všetkom prichádza na pomoc. On strháva masku lži, prihovára sa nášmu srdcu

**TEŠITEĽ NÁM VO VŠETKOM
PRICHÁDZA NA POMOC.
ON STRHÁVA MASKU LŽI,
PRIHOVÁRA SA NÁŠMU SRDCU
A DOSVEDČUJE, ŽE SME BOŽIE
DETI A ŽE BOHU NA NÁS ZÁLEŽÍ.**

a dosvedčuje, že sme Božie deti a že Bohu na nás záleží. Toto je najhlbšia pravda v celom našom živote a všetko ostatné potrebujeme podriaďovať tejto pravde. Diadochos z Fotiky, ktorý bol biskupom v 5. storočí na území dnešného Grécka, napísal: „Keď nás Duch Svätý učí volať „ABBA“, koná ako matka, ktorá učí svoje dieťa vyslovovať „otecko“ a opakuje s ním toto slovo, kým sa dieťa nenaučí volať na otca aj zo spánku.“ Počujete to? Už nie sme opustení, nie sme siroty, nie sme len funkcie, tituly či hodnosti. Boh nám vstúpuje do srdca, že patríme Jemu a že On nás miluje. A túto pravdu nevyváži nič na svete.

Symboly a skutočnosť

Mám veľmi rád biblické príbehy. Zvlášť obľubujem tie, kde sa Boh zjavuje ľuďom rozličnými spôsobmi. Javí sa napr. v podobe horiaceho kra, ohnivého stĺpa, ohňa, ktorý zostupuje z neba, prudkého vetra, ktorý láme skaly. Na druhej strane sa tiež zjavuje v podobe lahodného vánku, holubice, ktorá zostupuje na Ježiša, alebo aj vody, ktorá prúdi z chrámu. Je to možno trochu zvláštne, akoby sa Boh zjavoval cez vzájomné protiklady. Avšak každý z týchto obrazov vyjadruje nejakú Božiu vlastnosť: oheň – svätosť a pravda, voda – život, holubica – nežnosť, vánok – osvieženie. Všetky tieto obrazy hovoria o Duchu, **aký je**. No istý príbeh zo Starého zákona hovorí to, **kým je v skutočnosti**.

Je to príbeh o troch Božích posloch, ktorí prišli k Abrahámovi,

aby mu povedali radostnú zvesť, že bude mať syna. Práve tento príbeh dal neskôr myšlienku slávne- mu ruskému ikonopiscovi Andrejovi Rublevovi, aby napísal ikonu najsvätejšej Trojice. Jedinečnosťou jeho ikony je to, že na nej vidíme Ducha Svätého už nie v podobe symbolov, ako je to inde, ale ako OSOBU, sediacu v dokonalom spoločenstve s ďalšími dvoma osobami Trojice. Táto ikona mne osobne veľmi pomáha prehlbovať vzťah k Nemu.

Možno si to len potrebujeme uvedomiť. Keď budeme niekedy počuť alebo čítať o Duchu Svätom ako o holubici či ohnivých jazykoch, spomeňme si, že tieto symboly nám opisujú to, aký je. Ale príbeh o troch Božích posluch nám o ňom prezrádza omnoho viac, lebo hovorí, kým je: Osobou. A to Osobou s neuveriteľnou inteligenciou a múdrosťou, s absolútnou mocou, ktorá stvorila svet a celý vesmír, s dokonalým vnímaním života každého človeka. A čo je pritom najdôležitejšie, že je Osobou, ktorá zo všetkého najviac TÚŽI PO VZŤAHU S TEBOU.

„Vietor veje, kam chce...“

Tieto slová povedal kedysi dávno Ježiš Nikodémovi, no rovnako ich dnes adresuje nám. A čo vlastne znamenajú?

Vietor i duch majú v gréčtine rovnaký slovný výraz. Vietor je nespútaný živel, ktorý nedokážeme uchopiť, či získať si nad ním kontrolu. Je pre nás istým druhom tajomstva a robí si, čo chce. Rovnako ako Duch Svätý. Tak je to aj s človekom, ktorý sa necháva Ním viesť. Pozrime sa lepšie na prorokov, na svätých. Neboli to vlašni ani bežní ľudia. Ich slová blčali, pálili, lebo hovorili pravdu. Ich modlitby sa premieňali na znamenia, ich orodovanie prinášalo úľavu, ich proroctvá sa plnili. Nik ich nedokázal zastrašiť, podplatiť ani zastaviť. Boli ako božský Vietor, ktorý ich poháňal.

„Tak je to s každým, kto sa narodil z Ducha.“

Otázkou teda zostáva, kým je teda Duch Svätý v našom živote a či skutočne chceme, aby bol tým, kým je. Nie neškodným „domá-cim miláčikom“, ale dynamickou Osobou, zjavujúcou pravdu o nás a našom živote, Tešiteľom, ktorý nás chce viesť a formovať naše srdce. Zrejme sme všetci, ktorí sa každú nedeľu stretávame v chráme, prijali sviatosť krstu i birmovania. V oboch z nich sme osobitným spôsobom prijali Ducha, aj keď sme možno neboli dostatočne pripravení alebo sme si to vtedy

úplne neuvedomovali. Rozhodnime sa dnes nanovo odovzdať vládu nad naším životom Duchu Svätému a poprosme ho v modlitbe sv. Simeona, aby nás viedol, kam bude chcieť:

*Príď, pravé svetlo.
Príď, večný život.
Príď, skryté tajomstvo.
Príď, bezmenné tajomstvo.
Príď, nevýslovná skutočnosť.
Príď, ty, ktorý unikáš
ľudskému chápaniu.
Príď, nekončiaca radosť.
Príď, svetlo bez tieňov.
Príď, nádej všetkých spasených.
Príď, vzkriesenie mŕtvych.
Príď, môj dych a môj život.
Príď, potešenie mojej duše.
Príď, moja radosť a moja sláva,
moja neutíchajúca rozkoš,
žiariaci šat, spaľujúci démonov,
očistenie, ktoré ma obmýva
nepoškvrnenými a svätými slzami.
Ostaň, Zurchovaný,
nenechávaj ma samého:
Až prídu moji nepriatelia, ktorí
sa stále snažia pohltiť moju dušu,
nech najdu Teba, prebývajúceho
v nej a nech hneď utečú,
aby proti mne nič nezmohli,
lebovidia Teba, najsilnejšieho
zo všetkých,
prebývať v dome mojej
úbohej duše. •*

PÔSOBENIE DUCHA SVÄTÉHO

Rád by som spomenul jednu dôležitú oblasť pôsobenia Ducha Svätého, o ktorej sa nehovorí často. Mám na mysli dary, charizmy a ovocie Ducha.

„Lebo sme nedostali ducha bojzlivosti...“

Spomínam si, ako mi istý priateľ rozprával zážitok z autoškoly. Čakala ho posledná úloha, a to zaparkovať medzi dve prekážky. Nasadol do auta, pripútal sa a začal cúvať. Auto sa mu zdalo nejaké zvlášť nemotorné, nechcelo sa hýbať z mies-

ta. Pridal plyn a s celým vypätím síl to auto medzi tie prekážky dostal. Keď si poriadne vydýchol, uvedomil si, že celý čas mal zatiahnutú ručnú brzdu.

Niekedy sa mi zdá, ako by náš duchovný život vyzeral podobne. Vieme, čo máme robiť. Vieme, že by sme sa mali viac modliť, viac pristupo-

vať k sviatostiam, nerobiť kompromisy zo zlom, že by sme mali prestať klamať, byť povýšeneckí a prestať ohovárať, ale iba vedomie toho nám ako si nepomáha. Prečo? Poviem to jednoducho takto – chyba milosť.

Predstavte si vojakov, ktorých úlohou je dobyť pevnosť opevnenú nepriateľmi. Bez potrebnej

výzbroje a vybavenia by sa im to nikdy nepodarilo. Aj Duch Svätý nás vyzbrojuje, „lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach“ (Ef 6, 12), a tak tento boj nesmieme brať na ľahkú váhu. V prvom rade chceme ešte zdôrazniť, že milosť Du-

cha Svätého nie je nejaka abstraktná forma magickej sily, ale konkrétny duchovný dar, resp. duchovné dary, ktoré nám pomáhajú prinášať ovocie Ducha.

Podme teda k darom.

„Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý“

Určite by ste mi vedeli vymenovať sedem darov Ducha Svätého (skratku „MuRoRaSiPoNaBa“ si pamätám ešte z čias mojej birmovky). Tieto dary najdeme vymenované v Knihe proroka Izaiáša (Iz 11, 2-3) a dostávame ich cez sviatostnú milosť na naše posväcovanie. Čo to znamená? Že nám pomáhajú poznávať Boha a umocňujú v nás túžbu po vzťahu s Ním. Ak to dnes, žiaľ, vyzera tak, že nielen neveriaci, ale aj mnohí pokrstení nepoznajú Pána a žijú v vlažný duchovný život, je to najmä preto, lebo tie dary v sebe nemajú alebo ich nerozvíjajú a neposilňujú.

My za nich prosíme. Prosme často Ducha Svätého, aby v nás, našich bratoch a sestrách, tieto dary oživil a uviedol do činnosti. Nezabúdajme na to.

A máme ešte jednu oblasť darov a ňou sú charizmy. Dnes sa čoraz častejšie zvyknú používať spojenia typu charizmatická osobnosť, charizmatický hlas, charizmatický prejav,... Väčšinou si pod týmito pojmami ľudia predstavujú čosi nevšedné a okázalé. V skutočnosti však slovo charizma predstavuje výsostne kresťanský pojem a znamená

„zvláštny dar nezaslúženej milosti“. Jednotlivým charizmám venuje pozornosť hlavne svätý

ry. Duch Svätý ich dáva komu chce a ako chce, a to platí aj dnes pre nás všetkých.

Pavol vo svojich listoch (napr. 1 Kor, Ef,...) a dnes je k tejto téme už dostatok literatúry aj v našom jazyku. Čo je však pri charizmách dôležité zdôrazniť, je to, že sú to dary určité predovšetkým na službu a na budovanie Cirkvi. Duch Svätý nedáva tieto dary

„... aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo“

Nakoniec to najlepšie – ovocie Ducha. Konečne sa dostávame k tomu, na čo vlastne dary Ducha potrebujeme. Bolo by zvláštne, ak by sme oplývali darmi, ktoré by neprinášali žiadne dobré ovocie. Vyzerali by sme ako auto, ktoré bliká a trúbi, ale nepohne sa z miesta ani o milimeter. V liste Galaťanom vymenúva sv. Pavol týchto deväť druhov „ovocia“: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotá, vernosť, miernosť, zdržanlivosť. Je to ovocie, ktorým sa vyznačujú ľudia žijúci v Duchu Svätom. Lebo keď prosíme o dary a charizmy a keď

PRO-SME ČASTO DUCHA SVÄTÉHO, ABY V NÁS, NAŠICH BRATOCH A SESTRÁCH, SVOJE DARY OŽIVIL A UVIEDOL DO ČINNOSTI. NEZABÚDAME NA TO.

ich aktívne využívame, náš život nemôže ostať bez ovocia. Jednoducho nemôže.

Tak si dnes skúsme položiť jednoduchú otázku:

Aké ovocie je v mojom živote viditeľné a ktoré, naopak, chýba?

Nenechajme sa oklamať nepriateľom, keď nám hovorí, že toto stačí, že s „duchovnosťou“ netreba preháňať. Je v nás potenciál stať sa svätými mužmi a ženami už dnes a v dnešnom svete. Musíme ale prestať robiť kompromisy s polovičatosťou a CELÝM srdcom sa obrátiť k Pánovi. Vo všetkom, každý deň a každú chvíľu.

Bez nášho rozhodnutia to nepôjde. Ale ak svoje srdce naozaj obrátime k Pánovi, začneme vo svojom živote reálne zažívať, že Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého a naše svedectvo sa bude intenzívne dotýkať ľudí vôkol nás.

Daniel Lysý

Odporúčaná literatúra k tejto téme:

- Francis A. Sullivan - Charizmy a charizmatická obnova
- Emiliano Tardif - Ježiš žije
- Briege Mc Kenna - Zázraky sa dejú
- Elias Vella - Keď Duch Svätý píše môj život
- Charles Whitehead - Turíce pre život
- Raniero Cantalamessa - Dech Božského Ducha
- Charles Whitehead - V síle Ducha

Príbeh, v ktorom som začal žiť naplno ako kresťan, začal sviatosťou birmovania. Až spätne si uvedomujem, že práve táto chvíľa bola pre mňa veľmi podstatná a môžem ju nazvať svojím obrátením. Až po nej teraz nachádzam zápal, ktorý som pre tým nemal, keď som iba v nedele sedel v lavici a spieval JKS-ky.

VODA ŽIVOTA

PETER ŠTARK

Pred birmovkou som bol odmala vedený k viere, ale prežíval som ju poväčšine sám a nemal som nikoho, s kým by som sa mohol podeliť. Po birmovke som sa stal súčasťou spoločenstva Jerichove trúby, kde som našiel ľudí, ktorí ma naučili rozprávať sa o viere a zdieľať sa v rodine a všade, kde je príležitosť.

VEDENÝ DO PERIFÉRIE

Vidím na sebe, že odvtedy sa snažím prekonávať sám seba a nežiť v komfortnej zóne, ale byť vedený do periférie, niekde za horizont. Začal som hrať na akustickej gitare, aby som slúžil na mládežníckych omšiach a spoločenstve. Pred birmovkou by som si ani nepomyslel, že niekedy budem spievať žalmy alebo ministrovat.

V súčasnosti sa vzdelávam na Diecéznej animátorskej škole vo Važci, ktorá ma formuje, aby som sa mohol stať zrelým kresťanom, ktorý je schopný milovať a slúžiť.

NOVÉ SRDCE

Dôležité je povedať, že toto všetko nie je zo mňa, ale z Ducha Svätého, ktorého som prijal a On rozliat svoju lásku do môjho srdca. Láska je tým hnacím mechanizmom, On ma uschopňuje slúžiť a rozvíjať svoje talenty.

Duch Svätý premenil moje srdce, ktoré bolo pasívne a viac prijímalo a nahradil ho novým srdcom,

ktoré je zapálené dávať. Všetko, čo je viditeľné odzrkadľuje to, čo oči nevidia a deje sa v mojom srdci. Lebo Bohu ide o moje srdce. On túži, aby sa moje srdce stretlo s Jeho srdcom. „Stvoril si nás pre seba Pane a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v Tebe.“ (sv. Augustín)

Pri jednej modlitbe som si uvedomil, že keď chcem, aby sa Boží Duch stále vylieval v mojom srdci, musím s Ním mať živý vzťah a túžiť byť s Ním, tak ako On túži byť so mnou. Tak Duch spôsobuje, že chcem žiť sviatosťný život, že chcem prijímať Krista v eucharistii, chcem sa stretnúť s milosrdenstvom v spovedi, lebo v každej sviatosti je Boží Duch, ktorý upriamuje moju pozornosť na celú Najsvätejšiu Trojicu. Jedine s Duchom Svätým sa mení moja modlitba na úprimný rozhovor medzi mnou a Ježišom, mojím priateľom a pastierom, lebo „Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi.“ (Rim 8, 26)

Duch mi ukazuje, že Boh je milujúci Otec, ktorý sa o mňa postará. Lebo sme nedostali ducha otroctva, aby sme sa museli zasa báť, ale dosta-

... TOTO VŠETKO NIE JE ZO MŇA, ALE Z DUCHA SVÄTÉHO, KTORÉHO SOM PRIJAL A ON ROZLIAT SVOJU LÁSKU DO MÔJHO SRDCA.

li sme Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba Otče!“ (Rim 8, 15) Duch Svätý ma usvedčuje aj z mojich pádov a zlyhaní, ale vždy viem, že keď prídem pred Ježiša ako kajúcnik, On mi odpustí.

SME SÚHRNOM NAŠICH SLABOSTÍ A HRIECHOV

Ako raz povedal sv. Ján Pavol II., nie sme súhrnom našich slabostí a hriechov. Sme súhrnom Otcovej lásky k nám a našej schopnosti stávať sa obrazom jeho Syna Ježiša. A tak ďakujem Bohu, že mi dal milosť mať otvorené srdce pre príchod Ducha Svätého.

Aj Svätý otec František hovorí: „Prvá otázka: vyprosujem si od Pána milosť, aby moje srdce bolo otvorené? Druhá otázka: snažím sa načúvať Duchu Svätému, jeho inšpiráciám, tomu, čo hovorí môjmu srdcu, aby som pokročil v mojom kresťanskom živote a mohol som aj ja svedčiť o tom, že Ježiš je Pán? Myslite dnes na tieto dve veci: moje srdce je otvorené a ja sa usilujem počúvať, čo mi hovorí Duch Svätý. A takto sa posunieme ďalej v kresťanskom živote a aj my vydáme svedectvo o Ježišovi Kristovi.“ A tak pri tomto všetkom môžem povedať, že už nie som suchá zem bez vody, lebo mám privilégium mať v sebe chrám Božieho Ducha a samotný dar Ducha Svätého. On je vodou života, ktorá sa dáva zadarmo a ja môžem prísť a čerpať z nej, z nevyčerpatelnej hlbiny a nechať sa ňou osviežiť. •

3. ROČNÍK VOLEJBALOVÉHO TURNAJA O PUTOVNÝ POHÁR DEKANA

Účastníci turnaja / Marián Majzel

Opäť po roku sa priaznivci športu našej farnosti stretli v sobotu 13. mája 2017 na pôde ZŠ sv. Cyrila a Metoda v Spišskej Novej Vsi, aby si nielen zmerali sily a porovnali svoje schopnosti, ale hlavne si zašportovali.

Do turnaja sa prihlásilo 7 družstiev: 1. Cirkevné gymnázium, 2. eRkári, 3. eRko rodiny Spiš, 4. Fara 1, 5. Fara 2, 6. Kurz prípravy na manželstvo a 7. Nová Rodina, ktoré mali chuť bojovať o putovný pohár. O deviatej ráno po duchovnom úvode a modlitbe sa začali zápasy súčasne v dvoch telocvičniach. Mnohé boli veľmi vyrovnané, lebo družstvá sa oproti minulému ročníku výrazne zlepšili. Na hru dozerali

oči nestranných rozhodcov, ktorí zabezpečovali jednotnosť pravidiel.

Vládla tam priateľská atmosféra, povzbudzovali aj deti hrajúcich rodičov a tie, ktorých volejbal nezaujímal, sa venovali pripraveným aktivitám na školskom ihrisku. Chutné bolo aj občerstvenie a na obed nás čakal výborný guláš. Minuloroční víťazi eRkári, hoci bojovali statočne, skončili na druhom mieste. Tohto roku si putovný pohár

odniesli študenti a pedagógovia Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka. Na treťom mieste skončili eRko rodiny Spiš. Na záver nechýbalo slávnostné odovzdávanie cien a spoločné fotografovanie.

Podujatie každoročne rastie na kvalite hry a taktí, čo sa majú chuť pridať, zahrať si a zažiť farské spoločenstvo, sú už teraz pozvaní na štvrtý ročník v utorok 8.5.2018.

Daniela Filippová

PRACOVITÉ SVETLUŠKY

Po oslave siedmich narodenín speváckeho zboru sme sa my, Svetlušky, opäť pustili do práce.

Vo februári sme najprv posilnili telo a zahrali si vybíjanú v telocvični na ZŠ sv. Cyrila a Metoda.

V marci sme posilnili ducha a zúčastnili sa pôstneho sústredenia na fare, kde sme trávili čas nácvikom nových piesní. Zároveň sme prežili spoločný čas v skupinách

na katechézach, pri obede a na záver sústredenia sme si vyrobili barančeka, ktorý nám pripomínal blížiacu sa veľkonočné sviatky a dobrú prípravu nášho srdca na nich.

Po veľkonočnom spievaní na sv. omšiach sme v mesiaci máj sprevádzali tretiakov našej farnosti

na 1. sv. prijímaní. V práci pokračujeme i v lete, čaká nás spoločná opekačka a letné sústredenie v nádhornej prírode Pienin. Veľmi sa tešíme spoločnému času a dúfame, že naša služba obohacuje liturgiu, život vo farnosti, aj život v našich rodinách.

Barbora Kalíková

Sústredenie Svetlušiek

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA

Záver druhého polroka bol na našom gymnáziu rušný a bohatý na úspešné podujatia. Naši študenti sa zapájali do rôznych súťaží a dosiahli výborné výsledky. 5. apríla sa naša trojčlenná skupinka v zložení Katka Valasová, Ľubomír Fedor a Dávid Pacák zúčastnili krajského kola **Dejepisnej súťaže** študentov gymnázií ČR a SR, kde sa umiestnili na 4. mieste.

Biblická olympiáda sa konala na našej škole a bolo veľmi potešujúce, že náš tím v zložení Katka Valasová, Michael Blaško a Dominik Krupa získal na dekanátom kole krásne 1. miesto spomedzi všetkých stredných škôl okresov Spišská Nová Ves a Levoča a postúpili do diecézneho kola, kde potom skončili na peknom piatom mieste.

V tomto školskom roku sme sa zapojili aj do **Stredoškolskej odbornej činnosti**, naša študentka Katarína Valasová sa v odbore Tvorba učebných pomôcok a didaktických technológií prepracovala na krajské kolo do Košíc, kde sa umiestnila na krásnom 3. mieste. Jej práca SOČ s názvom **Piráti krásy a Janko Silan** sa zaoberala existenciou tejto básnickej skupiny zo Spišskej Kapituly so špeciálnym zameraním na najznámejšieho z nich – Janka Silana.

19. mája sa v Trnave konalo celoslovenské kolo jazykovej súťaže **Language Flower – Jazykový kvet**, na ktorú sme postúpili víťazstvom v krajskom kole. Študenti III.A triedy svoje prvenstvo obhájili a stali sa tak **celoslovenskými víťazmi** tejto jazykovej súťaže. Sily si merali v kategórii vlastná dramatická tvorba, v ktorej vytvorili a zinscenovali vlastnú dramatickú scénu v anglickom jazyku, kde ukázali svoju výnimočnosť, talentovanosť a zmysel pre tímovú prácu. Milí naši žiaci, sme na vás hrdí a ďakujeme za vynikajúce výsledky v reprezentácii školy!

Ako je už tradíciou, v máji sa koná v našej farnosti **volejbalový turnaj** o pohár dekana a naša škola sa doteraz na ňom vždy zúčastnila so svojím zmiešaným učiteľsko-žiackym tímom. Hoci sa aj predtým umiestnili na poprednom mieste, tento rok podali nádherný výkon a získali **prvé miesto**, čo nás veľmi teší!

Koncom mája sme sa rozlúčili s našimi štvrtákmi sv. omšou a rozlúčkovou slávnosťou v škole, pretože im začínal akademický týždeň, aby potom predviedli svoje vedomosti na ústnych maturitách. Tie písomné dopadli pre naše gymnázium veľmi dobre. Už druhý rok po sebe sme skončili v hodnotení externej časti testov z angličtiny **na prvom mieste medzi gymnáziami** nášho a levočského okresu. Aj takto sa prejavuje výhodnosť individuálneho prístupu učiteľov k žiakom v optimálne naplnených triedach.

Školský rok sme ukončili školskými výletmi a záverečnou sv. omšou.

Jana Marcinčinová

ČO NOVÉHO V ERKU

V sobotu 13. mája 2017 sme si pripomenuli 100 rokov od zjavenia Panny Márie vo Fatime.

Misijná púť detí / archív eRku

eRkári z našej farnosti si túto príležitosť pripomenuli na Misijnej púti detí v Levoči. Počas púte boli pripravené rôzne aktivity nie len s animátormi, ale aj s kňazmi či bohoslovcami a diakonmi našej diecézy. Následne sme sa presunuli do baziliky na spoločnú modlitbu ruženca a svätú omšu, ktorú celebroval otec biskup Štefan Sečka. Sme vďační, že

v tak výnimočný deň sme mohli byť tak blízko našej nebeskej Matky.

Dňa 3. 6. 2017 sme sa s deťmi našej farnosti stretli na spoločnej oslave MDD. Spolu sme sa zahrali, zasmiali či kreatívne pracovali. Samozrejme, nechýbal tanec ani futbal. Všetkým ďakujeme za účasť a už teraz sa tešíme na repete.

Veronika Kovalčíková

KONCERT „KŇAZSKEJ SCHOLY CANTORUM“

V nedeľu 4. júna 2017 na slávnosť Zoslania Ducha Svätého sa vo farskom kostole uskutočnil koncert "Kňazskej scholy cantorum", ktorému predchádzali slávnostné večery. Predstavilo sa nám 20 kňazov, medzi ktorými nechýbali kňazi našej farnosti, rodáci zo Spišskej Novej Vsi a pozvaní hostia z našej diecézy pod dirigentským vedením jasovského opáta Martina Štrbáka. Slo-

vom koncert sprevádzal spišskonovoveský dekan Slavomír Gallik. Počas koncertu odzneli skladby, ktorými si kňazi pripomenuli svoje účinkovanie v Schole cantorum v Spišskej kapitule počas svojich bohoslovecských štúdií. Priniesli nám krásu viachlasového mužského spevu, ktorý potešil a pozdvihol nejedno srdce k Bohu.

Monika Dobrovská

Pozvánka na eRko tábor SMAJLÍKOVO

Milí rodičia, **hľadáte vhodný tábor pre svoje dieťa**, v ktorom by zažilo pravé hodnoty a našlo si nových priateľov?

eRko – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí v Spišskej Novej Vsi pozýva deti vo ve-

ku od 4 – 10 rokov do tábora **SMAJLÍKOVO** v Liptovských Revúcach **od 14. do 18. augusta 2017.**

Blížšie info: <http://snverko.wixsite.com/erkosnv>

Veronika Kovalčíková

5. PLES RODÍN ZA ŽIVOT

Asi každá rodina, žijúca svoje kresťanstvo už pocítila, že dnešná doba rodine veľmi nepraje a je náročné žiť a vychovávať deti v tejto konzumnej dobe. Rodiny z našej i okolitých farností sa preto okrem iných podujatí stretávajú aj na Plese rodín za život, ktorý býva tradične začiatkom leta. Organizátori, OZ Rodiny pre Spiš a spoločenstvo eRko-Rodiny Spiš, sa tentoraz stretli 10. júna 2017 v Reštaurácii Tatra. Ples tradične začal v skorších popoludňajších hodinách, aby si ho mohli užiť aj rodinky s malými deťmi. V úvode nám naše spoločenstvo pozhňnal pán kaplán Tomáš Lieskovský a následne sme polonézou otvorili tanečné kolo. S milým vystúpením nás prišli pozdraviť detičky z Cirkevnej škôlky Rybičky. Počas večera nás dojalo aj pripravené

vystúpenie, tanec otcov so svojimi malými dcérami, ktoré malo veľký úspech.

Tohtoročný ples mal ešte jedno novum. Rozhodli sme sa dať mu aj charitatívny rozmer, aby sme sa nielen tešili a radovali sami pre seba, ale aby sme túto našu radosť posunuli aj ďalej. Rozhodli sme sa pomôcť dievčatku Michaelke, ktoré je na invalidnom vozíku a potrebuje financie na mnohé rehabilitácie a terapie. Predajom koláčikov za dobrovoľný príspevok sa nám podarilo získať určitú sumu a deti počas celého večera mali príležitosť napísať či nakresliť odkaz pre Mišku. Vytancovaní do sýtosti sme náš ples rodín ukončili modlitbou poďakovania nášmu nebeskému Otcovi za Jeho dobrotu a starostlivosť.

Jana Marcinčinová

NOVINKY ZO ZŠ SV. CYRILA A METODA

Aj v druhom polroku žiaci našej školy dokázali, že sú veľmi šikovní a talentovaní a pod správnym vedením rodičov i našich pedagógov dokážu o svojej kvalite presvedčiť aj širokú verejnosť. Svedčia o tom aj výsledky mnohých súťaží.

1. miesto v okresnom kole Matematickej olympiády, 2. miesto v okresnom kole Fyzikálnej olympiády, 2. miesto v okresnom kole Hviezdoslavovho Kubína, 2. miesto v regionálnom kole rétoriky Štúrov Zvolen v druhej kategórii.

V diecéznom kole Biblickej olympiády získalo naše družstvo 1. miesto a reprezentovalo našu školu na celoslovenskom kole v Badíne. Víťaza máme aj v 2. kategórii diecézneho kola výtvarnej súťaže „Biblia očami detí a mládeže“.

Úspechy sme žali aj v jazykových súťažiach: v prednese anglickej poézie a prózy - Shakespeare's Memorial, získali žiaci tieto umiestnenia: V kategórii A - 1. miesto, v kategórii C - 1. miesto, v kategórii B - 3. miesto. V okresnom kole v prednese nemeckej poézie a prózy 1. miesto v štyroch kategóriách a 2. miesto v dvoch kategóriách. V regionálnom kole tej istej súťaže získali 1. miesto, 2. miesto a dve 3. miesta.

Darilo sa im aj v športe. V krajskom kole súťaže – Gymnastický štvorboj, sa naši žiaci umiestnili v kategórii C na 2. mieste a kategórii B na 3. mieste. V okresnom kole súťaže vo vybíjanej žiačok sme získali 1. miesto a postúpili sme do krajského kola v Košiciach. V rámci MŠO žiakov 1. stupňa ZŠ sa naši žiaci zúčastnili pretekov v plávaní a vybojovali v disciplíne 25 m voľný spôsob 2. miesto a v disciplíne 50 m voľný spôsob 3. miesto. Úspešní boli aj chlapci v štafete, kde obsadili 3. miesto.

Naša škola tiež obhájila titul Škola roka a 1. miesto v celoročnej športovej súťaži v kategórii Základné školy do 300 žiakov.

V školskom roku 2016/2017 ako každý rok, prebiehalo celoslovenské testovanie žiakov 9. roč. ZŠ. Priemerná úspešnosť žiakov SR bola dosiahnutá v predmete matematika 56,4 % a v slovenskom jazyku a literatúre 61,2 %. Naša škola získala v rámci priemernej úspešnosti v matematike 69,9 % a v slovenskom jazyku a literatúre 69,6 %.

Okrem súťaží sme pre žiakov pripravili množstvo akcií: Noc čítania Biblie, Botanikiádu, Besedu s ochranárom prírody, Prírodovednú exkurziu do Ochtinskej aragonitovej jaskyne i Zádielskej tiesňavy, Deň Zeme, Deň vody, množstvo aktivít v školskej knižnici. Nezabudli sme ani na naše mamy, pre ktoré sme dňa 11. mája 2017 v Kine Mier pripravili slávnostnú akadémiu. •

ŠKOLSKÝ ROK 2016/17 V CIRKEVNEJ MATERSKEJ ŠKOLE „RYBIČKY“

„Ak práca nie je pretkaná láskou,
je zbytočná.“ Matka Tereza

AKTIVITY

Školský rok 2016/17 bol pre nás ďalšou príležitosťou, pri ktorej sme s Božou pomocou vytvorili kvalitné podmienky pre edukáciu, duchovný rast a formovanie osobností detí, ktoré sú nám zverené. Uskutočnili sme mnoho aktivít ako sú: Rybičky na potulkách, poďakovanie za úrodu, návšteva mestskej knižnice, spoločná sv. omša rodín na Mariánskej hore, Duch svätý nám dáva silu a odvahu, Víla Knihomila, fašiangový karneval, Deň detí - jazdecký areál, filmové a divadelné predstavenia nášho mesta, rozlúčka s predškolákmi, noc v MŠ, navštívili sme ZOO, deň otcov sme spoločne oslávili turistickou vychádzkou do Tatier.

Naše deti sa predstavili na vystúpeniach: pre starých rodičov-tlačenie kapusty, ľudová tradícia, vystúpenie v domove dôchodcov a plese rodín, vystúpenie „Poďme spolu dokola“ - prezentácia detí MŠ nášho mesta. Zúčastnili sme sa na rekorde v pití mlieka. Nezabudli sme na športové akcie, na ktorých sme sa zúčastnili: celoročná pohybová príprava detí v športovej hale, lyžiarsky výcvik a zimná olympiáda, predplavecký výcvik, hostia na detskej spartakiáde detí nášho mesta. Vďaka patrí p. učiteľkám našej materskej školy za ich materinský, ale aj pedagogický prístup k deťom. Počas celého roka sme čerpali silu Ducha Svätého z modlitieb a duchovných obnov.

VÝSTAVBA DETSKÉHO IHRISKA

Popri týchto všetkých aktivitách a vystúpeniach sa nám podarilo vypracovať projekt: „Zelené detské ihrisko,“ prostredníctvom, ktorého sme získali sumu 5 550 € na jeho výstavbu. Sme si vedomí, že bez Božej pomoci a pomoci našich rodičov, priaznivcov a sponzorov, by sa nám toto dielo počas prevádzky materskej školy nepodarilo. Nemálo trpezlivosti sme potrebovali pri vybavovaní úradných listín a zmlúv, preto veľká vďaka patrí nášmu rodičovi právnikovi, p. geodetovi a p. projektantke.

Rodičom, zvlášť otcom detí našej MŠ, ďakujeme za namáhavú prácu pri svojpomocnom stavaní ihriska. Mamičkám za šikovné ruky pri príprave občerstvenia a chutných koláčov. Vďaka úžasne šikovných rodičov našich detí, rodinnej atmosfére, porozumeniu a dôvere už dnes naše environmentálne ihrisko stojí a slúži deťom.

Pán Boh zaplať všetkým zúčastneným a hlasujúcim rodičom.

Daniela Bartošová

25 ROKOV V KATOLÍCKEJ JEDNOTE

Dvadsaťpäťka – slovo, ktoré v sebe nesie akýsi nádych mladosti, je to krásny vek. Čo však v prípade, keď sa takéto číslo spomenie v súvislosti s počtom rokov spoločenstva, akým je Katolícka jednota? Koľko je vek 25 rokov v takomto prípade? Veľa alebo málo? V každom prípade je to dôvod zamyslieť sa a obzrieť sa späť, za rokmi, ktoré tak rýchlo ubehli, za ľuďmi, ktorí boli, ale aj ktorí ostali, za všetkým, čo sme v Katolíckej jednote prežili a zažili.

Katolícka jednota Slovenska - neziskové a nepolitické občianske združenie - bola založená v r. 1920 v Trnave. Cieľom bola duchovná obnova jednotlivca, rodiny a celého národa. V minulosti bola v roku 1948 násilne zlikvidovaná. Obnovenie Katolíckej jednoty Slovenska sa uskutočnilo po 42 rokoch na obnovujúcom Valnom zhromaždení v októbri 1990 v Trnave. K obnoveniu Katolíckej

jednoty v Spišskej Novej Vsi prišlo v roku 1992 so súhlasom Biskupského úradu v Spišskej Kapitule. Katolícka jednota sa počas celého obdobia svojej činnosti neodklonila od zámerov, ktoré si po obnovení vytýčila.

20. apríl 2017 bol deň, keď členovia Katolíckej jednoty pri sv. omši ďakovali Pánovi za všetky nezaslúžene milosti, dary, stretnutia, poznatky a zážitky získané na rôznych podujatiach, ktoré sa počas 25 rokov v Katolíckej jednote konali. Ďakovnú svätú omšu za členov Katolíckej jednoty celebroidoval spišskonovoveský dekan Slavomír Gallik.

Vďační Pánu Bohu za nádherné stretnutie, vďační pánu dekanovi za priazeň a ústretovosť, prejavenú Katolíckej jednote, vyslovujeme úprimné *Pán Boh zaplať!*

Veronika Kaščáková,
predsedníčka Katolíckej
jednoty

KOSENIE

*Milujem vôňu mŕtvej trávy.
Najkrajšie vonia, keď ju skosia.
Možno tou vôňou niečo vraví.
Skosená tráva na úbočiach.*

*Možnože smrť je iba kosba.
Lúka je život – kráčaš po nej.
A k tomu tichá vrúcna prosba:
Daj umrieť plný tvojjej vône...*

(Zo zbierky Mariána Bublínca:
Srdce (bez)očivé, 2016)

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19

www.snv.fara.sk
rkfu.snv@gmail.com

Stránkové hodiny:
Pondelok - Piatok
9.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

Príspevky, postrehy a námety
do časopisu Farská rodina
posielajte na e-mailovú adresu:
farskarodina@gmail.com.

www.snv.fara.sk

Prosba o podporu farského časopisu

Vážení čitatelia!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Keďže príspevok 0,50 € pokrýva iba najnutnejšie náklady na tlač, chceme vás poprosiť, aby ste na tento príspevok nezabúdali, pretože inak tieto výdavky nebudeme môcť pokryť. Je to váš milodar a zároveň podpora z vašej strany pre nás, ak máte Farskú rodinu radi a záleží vám na tom, aby rástla aj po obsahovej stránke.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

BOHOSLUŽOBNÝ PORIADOK VO FARNOSTI SPIŠSKÁ NOVÁ VES

	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pondelok	6:45	6:00	
	18:30		
Utorok	6:45	6:00	17:00
	18:30		
Streda	6:45	6:00	
	12:00		
	18:30		
Štvrtok	6:45	6:00	
	18:30		
Piatok	6:45	6:00	
	18:30	16:30 deti	
Sobota	6:45	6:00	
	18:30		
Nedeľa	8:00	6:00	8:00
	9:15	7:30	9:15
	10:30	9:00	10:30
	18:30		
Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45	6:00	17:00
	8:00	6:00	
	12:00	16:30	
	18:30		

	Nemocnica	Dom dôchodcov
Sobota	16:00	
Nedeľa		9:15
Prikázaný sviatok		9:15

Foto: P. Dobrovský

CHLAPEC, KTORÝ NOSIL VODU

Ak sa vám zdá život kresťana v Cirkvi nudný, jednotvárný a nemoderný, ponúkame vám inšpirujúci životný príbeh muža, kňaza, ktorý sa nechal viesť Duchom Svätým. Úplne sa vložil do Božích rúk a ako hovorí, svoj život stavia na oddanosti Božiemu slovu a Ježišovej láske.

Raniero Cantalamessa je taliansky kňaz, kapucín, pápežský kazateľ, ktorý svojím slovom oslovuje široký okruh poslucháčov v Taliansku, Európe i v Amerike. Jeho poslanstvo zasahuje nielen katolíkov, židov, protestantov, neveriacich, ale dokonca aj pápežov.

Čím je taký výnimočný? Dočítate sa v knihe s názvom Chlapec, ktorý nosil vodu s podtitulom *Môj život v službe Slova*. Kniha vznikla pri príležitosti jeho osemdesiatych narodenín a páter Cantalamessa v nej odpovedá na otázky uznávaného talianskeho novinára Aida Maria Valliho.

Prezrádza nám mnohé z jeho mladosti, štúdiá, ako prežil povolanie v povolani. Opustil prestížne miesto univerzitného profesora, aby sa stal jednoduchým hlásateľom Božieho slova. Nevedel, kam ho táto služba povedie, no teraz oslovuje zástupy po celom svete. Počas pontifikátu Jána Pavla II. sa v roku 1980 stal pápežským kazateľom a v tejto službe sa počas takmer 40-tich rokov prihovárал trom pápežom. Páter Cantalamessa sa delí aj so skúsenosťou a osobným kontaktom s nimi a rozoberá spiritualitu posledného z nich, pápeža Františka.

Inšpirujúca je jeho láska k Slovu, otvorenosť voči všetkým a zároveň hlboká pokora človeka, ktorého zmyslom života je Ježiš z Nazareta. Ako sám hovorí: „V ňom je motív všetkého môjho konania. Dáva mi silu a radosť plniť úlohy, ktoré by vzhľadom na môj vek predstavovali nadmernú záťaž. Ježiš je prameňom môjho hlásania. Od ľudí chcem práve to, aby našli ťažisko svojho života. Osobu, ktorá naplňuje všetko - myseľ i srdce. Myseľ, pretože je Pravdou, a srdce, pretože je Láskou.“

Monika Dobrovská

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.snv.fara.sk. **E-mail:** rkfu.snv@gmail.com. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** Mgr. Slavomír Gallik. **Šéfredaktor:** Mgr. Daniel Lysý, PhD. **Redaktori:** Mgr. Tomáš Lieskovský, Ing. Viera Kubovčiková, Mgr. Monika Dobrovská, Ing. Gabriela Mitriková, PhDr. Lucia Smolejová, ThDr. Marián Majzel, PhD. a externí spolupracovníci a dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule, prot. č. 1107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1 000 ks. **Sadzba a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák. **Technické spracovanie:** PRO GRUP, s.r.o. **Nepredajné.** Texty neprešli jazykovou úpravou. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 21. 7. 2017 **Uzávierka budúceho čísla** 1. 9. 2017. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie: farskarodina@gmail.com.

Milí kamaráti,

prázdniny sú plnom prúde a vy sa určite vyberiete niekam na výlet, do tábora, k starým rodičom, kde vás čaká veľa dobrodružstiev. Na niektoré výlety pôjdete s rodičmi, na iné bez nich. Ak ste niekde bez rodičov, po čase je vám smutno, chýbajú vám a cítite, že vás s nimi niečo spája, hoci ste ďaleko. Nevieme to vysvetliť, ani pomenovať, nedá sa to chytiť do ruky. Môžeme to nazvať láska.

Takto nejako si môžeme priblížiť tretiu božskú osobu – Ducha Svätého. Nevidíme Ho, no vieme, že je. On je Láska Otca i Syna. On je Tešiteľ, ktorého prisľúbil Ježiš. Keď na Turíce zostúpil v podobe ohnivých jazykov na apoštolov, priniesol im svoje dary a oni mali veľkú moc. Učili zástupy

v rôznych jazykoch, uzdravovali, mali odvahu ohlasovať vieru v Pána Ježiša, hoci na začiatku to boli len obyčajní ustráchaní rybári, z ktorých mnohí nevedeli ani čítať.

Duch Svätý je sila, láska, múdrosť, oheň, ktorý nás rozpaľuje, je stále činný a keď Ho prosíme,

aby v nás pôsobil, robí aj v našich životoch veľké činy. Boh nám Ho dáva, aby sme už tu na zemi pocítili Božiu blízkosť a veľkosť.

Nebojte sa moji milí priatelia, aj vás Boh pripravuje na niečo veľké. Stačí len prosiť Ducha Svätého, aby Vám pomohol a poradil, a ne-

zabudnite, že najviac sa nám Boh prihovára vo Svätom písme. Poproste ocka a mamku, aby vám z neho často čítali, veď cez prázdniny máte určite viac času.

Krásne prežitie prázdnin a zmysluplné využitie voľného času vám praje Vranka Danká.

1. ÚLOHA

A 13, 14; B 8- 12; C 2,3,7 -15;
D 1,3,4,7 -13; E 2 - 4, 7 - 14;
F 2 -4, 6 - 12; G 1 - 10, 13,14;
H 1 - 8, 10, 11; CH 1 - 6, 9, 12;
I 1 - 7; J 2 - 14; K 4 - 13;
L 8 - 12; M 10, 11; N 10

Čo je symbolom Ducha Svätého sa dozvieš, ak vymaľuješ okienka podľa čísel.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
A															
B															
C															
D															
E															
F															
G															
H															
CH															
I															
J															
K															
L															
M															
N															

2. ÚLOHA

Na obrázku je plameň, ktorý znázorňuje pôsobenie Ducha Svätého. Vo vnútri sú vpísané Jeho dary. Ich názvy sa dozvieš, keď správne doplníš písmená namiesto tvarov.

